

[Formanden]

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Udligning af AIDS-udgifter).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 26/4 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Dorte Bennedsen (S):**

Jeg vil gerne indlede med at sige, at vi i Socialdemokratiet er enige i, at der på dette område, som dels er meget udgiftskrævende og dels er meget, skal vi sige geografisk skævt fordelt i landet, bør være en økonomisk udlningsordning. Man vedtog faktisk også i 1986 at lave en sådan – angiveligt midlertidig – ordning, fordi man ønskede at indvinde erfaringer, før man eventuelt lavede en mere permanent fordelingsordning.

I mit parti føler vi ikke eller vi er i hvert fald meget usikre på, at man i dag har den tilstrækkelige viden og erfaring til, at det er rimeligt at lægge sig endegyldigt fast på en beløbsstørrelse.

Hvis vi ser tilbage på de sidste tre år og sammenligner det, der er sket, med de forventninger og den viden, vi havde for tre år siden, kan man sige, at der har været en enorm udvikling i både negativ og positiv retning, og at der i hvert fald er sket mange andre ting end dem, vi havde forestillet os på det pågældende tidspunkt. Det er det ene problem i sagen om, hvorvidt vi skal lægge os fast på en permanent ordning nu.

Det andet er, at når man ser på, hvordan denne udgift pr. patient på 758.000 kr. er opstået, indgår der også i beløbet i hvert fald for en vis dels vedkommende udgifter til den syges ophold i hjemmet, for det er lykkeligvis blevet sådan, at AIDS-patienter i langt højere grad, end vi kendte det for nogle år siden, kan være hjemme i perioder. Jeg vil godt her, men også under udvalgsbehandlingen, spørge ministeren om rimeligheden af det. Er afholdelse af udgifter til ophold i hjemmet for kronisk syge en amtsopgave eller en kommunal opgave?

Derfor skal vores konklusion være, at vi ikke mener, at tiden er til at lave en permanent ordning. Vi vil godt drøfte med ministeren, om man i denne sag, hvor vi kan forestille os at der i de kommende år vil ske utrolig mange ting, overhovedet skal lægge sig fast på en permanent ordning i stedet for på en ordning, som man kan tage op til regulering hvert andet eller tredje år. Det vil vi godt have lejlighed til at drøfte med ministeren.

Vi vil støtte udlningsordningen, men mener, at den stadig, i hvert fald for en periode, bør være midlertidig, ligesom vi også gerne vil se på sammensætningen af beløbet med specielt henblik på fordelingen mellem kommuner og amtskommuner.

Pernille Sams (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan give tilslutning til en videreførelse af den gældende udlningsordning for AIDS-udgifter. Når udgifterne for hver AIDS-patient er større end forudsat i den nuværende udlningsordning, mener vi også, at det er rigtigt at regulere beløbet op til det reelle udgiftsbehov, som nu er fastsat til 758.000 kr.

Vi støtter indenrigsministerens lovforslag og skal gøre vores til at give det en hurtig udvalgsbehandling, så det kan vedtages inden sommer, så amtskommunerne kan kende grundlaget for budgetlægningen for 1991.

Inger Harms (SF):

Da SF's ordfører, hr. Agerschou, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at SF kan tilslutte sig lovforslaget, der fastsætter det AIDS-udgiftsbehov, der fra og med 1991 skal anvendes i den særlige ordning for udlning af amtskommunernes udgifter i forbindelse med denne sygdom.

Men jeg har også lyttet til, hvad fru Dorte Bennedsen sagde, og derfor vil jeg foreslå, at vi ser på det i udvalget.

Mejdahl (V):

I den gældende lov fra 1986 om udlning af amtskommunernes AIDS-udgifter er der en revisionsbestemmelse, som udløser dette lovforslag. Loven forlænges med dette forslag uden tidsbegrænsning, og der foretages to ændringer.